

at vi meget godt uden ministerielle Konsulenter og ministerielle Tilsyn kunne bygge baade smukt og praktisk.

Med Hensyn til Udeladelse af Lægetilsynet mener jeg, at det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) har Ret i, at der kan være Børn i Skolen, som trænge til et saadant Tilsyn, hvor Forældrene af forskellige Grunde enten ikke føle deres Ansvar eller ikke ere i Stand til at opfylde deres Forpligtelser. Men jeg tror nu, at alle danske Lærere have saa stor Ansvarfølelse overfor de Børn, de arbejde med, at hvis de lægge Mærke til, at der sidder en lille Dreng eller en lille Pige, som trænger til at komme under kyndigt Lægetilsyn, isaa ville de ogsaa sørge for, at det sker. At gøre det til Lovbefalet, at alle Børn skulle være underkastede et saadant Lægetilsyn, maa dog vist siges at være for dybt et Indgreb i det Ansvar, som Børnenes Forældre selv maa bære og dog nok ville have Lov til at bære.

Saa kommer jeg til Afsnit III, der handler om Kredstilsynet, og jeg maa tilstaa, at jeg finder, at det er Lovforslagets svageste Afsnit. Jeg tænker ikke her særlig paa det nye Skoleraad, skønt jeg for øvrigt mener, at der kunde være Grund til at overveje, om disse Skoleraad, der vælges udelukkende af Amsraadet, ikke burde vælges af Sogneraadet; thi det er jo dog sikkert, at Amsraadene i nogen Grad ere en Overklasseræpresentation. Jeg tænker heller ikke paa Sammensætningen af Skoledirektionen; jeg kan under de forhaandenværende Forhold finde mig i, at Provsten sidder som født Medlem i denne. Derimod tænker jeg paa Opretholdelsen af Provsten som kontrollerende Tilsyn ved Folkeskolen og paa den i § 27 foreslaaede Skolekonsulent og endelig paa den Ret, der gives Biskoppen i § 28. Hvad nu angaar Provsten som tilsynsførende med Folkeskolen, skal jeg ikke sige noget som helst ondt om de nuværende Provster og deres Tilsyn. Jeg tror ikke, at der er noget ondt at sige om dem, tværtimod, der kunde nok være noget godt at sige om dem, men jeg tror overhovedet ikke, at der er ret meget at sige, thi jeg tror, at deres Tilsyn er ganske uden Betydning. Om en Provst hvert 6te, 7de eller 8de Aar inspicerer en Skole, det har virkelig ikke det allerringeste at betyde. Saa jeg forstaar ikke, at der er nogen som helst Grund til at opretholde Provsten som tilsynsførende ved Folkeskolen. Derimod har Provsten gjort og

gør vedblivende et stort Arbejde som forretningsførende Medlem af Skoledirektionen, og det mener jeg, vi kunne lade ham blive ved at gøre, og jeg har heller ikke noget imod, at man giver ham den meget beskedne Betaling derfor, som er foreslaaet.

Men saa spørges der: Hvem skal da føre det overordnede kontrollerende Tilsyn i Folkeskolen? Der foreslaas i Kommissionsforslaget Amtskonsulenter. Den højtærede Kultusminister tog straks ved Forelæggelsen meget bestemt Afstand fra disse Amtskonsulenter, og jeg maa tilstaa, jeg er principielt enig med den højtærede Kultusminister i hans Betragtning i saa Henseende. Jeg ønsker heller ikke at gaa med til disse Amtskonsulenter. For det første ville de blive meget dyre. Jeg tror ikke, at den Beregning slaar til, der blev gjort gældende i Gaar, at de kun ville koste omkring ved 100,000 Kr. Det er aldeles afgjort, at disse Amtskonsulenter ville føle det som deres Pligt hyppigt at aflægge Besøg omkring i Skolerne, men disse Amtskonsulenter, der hver især skulle have 4 Provsters Arbejde, kunne absolut ikke overkomme det Arbejde uden meget betydelig Kontorhjelpe, og da komme vi nok ogsaa til at vedtage Kontorholdsvederlag til dem, og saa skal man nok komme op paa et Par Hundrede Tusinde Kr. i Udgift. Det er selvfølgelig ikke det afgørende. Hvis man mente, at man med disse Amtskonsulenter kunde tilføre Folkeskolen noget værdifuldt, var 200,000 Kr. saa vist ikke for meget derfor, men jeg tror det slet ikke; jeg er næsten bange for, at disse Konsulenter kun ville blive en Hindring for Lærernes frie personlige Udvikling i Skolen. Jeg tror, at jo mere fagligt og sagligt Posekigeri man etablerer overfor Lærerne; des vanskeligere gør man dem hele deres Gerning, og jo mere Tilid man viser dem, jo mere frit man stiller dem, des bedre Betingelser have de for at blive dygtigere. Altsaa ogsaa af principielle Grunde er jeg mod disse Amtskonsulenter; jeg mener ikke, at man behøver noget overordnet kontrollerende Tilsyn. For ogsaa i Dag at citere Christen Berg, som det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) gjorde i Gaar, skal jeg sige, uden at kunne stedfæste det, men dog i fuld Forvisning om, at det er rigtigt, at Christen Berg har udtalt, at det eneste Tilsyn, der rigtig duede noget, var Forældrenes Kontrol paa Grundlag af, hvad Børnene fortalte dem om Arbejdet i Skolerne. Jeg tror